

De (tijd)reis van ons leven

Kinderen van de Sprong

De bel luidt in de basisschool De Sprong. De hele klas gaat naar de speelplaats. Illias, Wilma en Tom blijven nog in klas om te vegen.

Tom heeft niet veel zin om te vegen en loopt in de gang. Plots gilt hij naar Wilma en Illias: "Kom eens kijken, de liftdeur staat op een kier!"

Ze rennen naar de lift en Tom gluurt voorzichtig door het kiertje. Geschrokken springt hij achteruit. Ook Wilma durft te kijken. Ze roept: "ik zie een fonkelend groen lichtje!" Ze plast bijna in haar broek van angst. Illias, de stoerste van de drie, trekt de deur verder open. Het groene licht begint te flikkeren en ze horen een hese, diepe stem: "Kom maar dicht, bij het licht..." Ze twijfelen even, maar dan kijken ze elkaar in de ogen en nemen ze elkaars hand. Na een kort knikje springen ze samen de lift in.

De deur valt dicht met een luide bonk. Ze horen allerlei gekke computergeluiden, rook vult de lift, maar het fonkelende groene lichtje blijven ze zien. Na 2 spannende minuten is het muisstil en is de rook verdwenen. De deur van de lift gaat open en ze zijn verbaasd over wat ze zien...

Ze staan terug in dezelfde gang, maar aan de deur van de klas zien ze een robotjuf staan. Deze zegt: "Welkom in het jaar 4381"...

Wilma, Tom en Illias lopen zo snel ze kunnen, weg van de lift en derobotjuf. De robotjuf volgt hen echter en zegt: "Halt, stop met wegrennen! Wie zijn jullie? Wat doen jullie hier? Jullie zijn geen robots? Dat kan toch helemaal niet?" Illias, Wilma en Tom zijn heel erg bang. Ze blijven wegrennen tot ze een lege klas vinden. Ze vluchten in die klas en duwen de deur dicht. Ze schuiven een kast voor de deur zodat de robotjuf zeker niet binnen kan komen.

Oef! Ze horen de robotjuf niet meer. Zou ze weg zijn? Ze kijken elkaar angstig aan. Waar zijn ze terecht gekomen? Wat voor wereld is dit? Ze kijken rond in de klas en... wat zien ze? Allemaal computers, gekke machines, er hangen overal schermen... Dit is helemaal anders dan wat ze gewoon zijn in een klas. Zouden ze in de toekomst zijn? Is de lift misschien een teletijdschine? Waw, wat gek is dat!

Plots zien ze nog iets staan in de hoek van de klas. Het is groot, helemaal grijs en het lijkt op een robot. Ze gaan dichterbij de robot. Heel voorzichtig en stil. Illias wil graag de robot opstarten door op de grote rode knop op zijn buik te duwen. Tom en Wilma vinden dat geen goed idee, maar Illias drukt toch snel op die knop.

De robot start met bewegen en maakt een piepend lawaai. Wilma, Tom en Illias schrikken zich rot. De robot zegt: "Hallo! Kan ik jullie helpen?" "Ja!" Wilma, Tom en Illias zijn super blij. "Dat kan je zeker!", roepen ze in koor. "Wil je ons alsjeblieft helpen om die stoute robotjuf uit onze buurt te houden? Ze wil ons pakken." "Ok", zegt de vriendelijke robot, "ik doe mijn best." "Wil jij onze vriend worden?", vragen ze aan de robot. "OK, ik ben Pieper, vanaf vandaag jullie beste vriend."

Naast Pieper ziet Wilma een hendel. Waarvoor zou die dienen? Pieper weet het ook niet. Vliegensvlug pakt Illias de hendel beet en trekt hem naar beneden. Eerst gebeurt er niets, maar plots verschijnt er een geheime kamer naast de klas. "Pieper, wat moeten we nu doen?" Pieper zegt: "Ga maar binnen, jullie zijn mijn vrienden. Ik zal jullie beschermen."

De drie vrienden komen de geheime kamer binnen. Daar komt Max, de robothond, hen tegemoet. Hij snuffelt aan hun benen. De kinderen schrikken en springen achteruit. "Ai!" klinkt het. Mila springt tevoorschijn.

"Wie zijn jullie?" vraagt Mila. Ondertussen roept zij haar hond Max terug bij zich. Wilma zegt heel voorzichtig: "Wij zijn drie vrienden uit 2022 en we zijn hier plots terecht gekomen. Pieper heeft ons naar deze kamer gebracht." Nu komen ook Illias en Tom tevoorschijn. "We zijn bang van de robotjuf. Kun je ons helpen zodat ze ons niet herkent?"

"Piep, prrrt, piep, prrrt." zegt robot Mila. Op dat teken komen robot Junior en robot Elektro ook in beweging. De drie robotten en de drie kinderen denken diep na.

Elektro komt met een super idee. "We verkleden jullie in robotten." Ze gaan op zoek naar metaal, buizen, kartonnen dozen, ... Onder de leiding van Elektro beginnen ze te knutselen. Als de kinderen klaar en verkleed zijn, verlaten ze stilletjes de geheime kamer op zoek naar de lift. Max snuffelt en gaat voorop. Plots stopt hij aan een deur en gromt stilletjes. Ze horen gesnurk. Voorzichtig doen ze de deur open. Ze zien een soort robotmens!

Tom roept luid: "Hé, dat is meester Miel! Hoe ben jij hier terecht gekomen?" Meester Miel vertelt: "Een jaar geleden ben ik in de lift gestapt en hier beland. Ik heb mij verstoppt voor de robotjuf. Stilletjes aan verander ik in een robot. We moeten samen terug naar onze tijd geraken!" Elektro, Mila en Junior wijzen de weg naar de lift. Maar... ze moeten de lift bereiken voor zonsondergang. Anders blijven ze robot voor altijd.

Na veel speuren vinden ze een rode liftdeur. Net op tijd! De zon begint al te verdwijnen. Meester Miel, Tom, Wilma en Illias nemen afscheid van hun robotvrienden. Ze stappen de lift binnen. Meester Miel duwt op een knop. De lift begint te schudden en te beven en er komt veel rook... Plots is alles stil. Voorzichtig openen ze de deur. Ze komen in de school terecht. Ze herkennen de gangen maar... op de kalender staat er ... 1914!

"Is dit onze school? We herkennen er niets meer van." Wilma weent. Alleen de gang en de kalender zijn nog overgebleven. De muren zijn allemaal verbrand. Wilma zegt: "Meester, ik wil naar huis! Ik ben bang!" "We kunnen niet naar huis", zegt meester Miel. "Alles is kapot." Illias stelt voor om eens rond de school te wandelen om te zien wat er gebeurd is.

Bijtend op hun nagels sluipen ze als muisjes door de ruïnes van de school. Plots staan ze voor een enge reuzentrap die recht naar beneden gaat. Meester Miel zet de eerste stap. Krak, krak, krak! Ooo nee! De resten van de school beginnen te schudden en te wiebelen. Meester Miel, Illias, Wilma en Tom schrikken zich rot. Een bewaker komt naar boven gelopen. Hij schreeuwt: "Wat doen jullie hier? Kom mee met mij want het is hier niet veilig. Er is oorlog!". Vlug stormen ze allemaal de trap af. De bewaker opent een riooldeksel. Bah, wat een stank! Voorzichtig dalen ze via een ladder in de riool.

Meester Miel let even niet goed op, glijdt uit en valt bijna met zijn hoofd in het vuile, stinkende water. Gelukkig geraakt iedereen gezond en wel beneden. "Volg nu alle pijlen tot je een uitgang vindt. Daar zijn jullie

veilig," zegt de bewaker. Twee enge rode oogjes van een dikke vette rat kijken Tom plots aan. Die schrikt, schreeuwt en valt tegen meester Miel aan. Plons..., meester Miel ligt in het vieze water. "Help mij, ik verdrink!" De kinderen vinden een touw om hem te redden. Rustig en voorzichtig stappen ze nu verder.

Opeens zien ze een stoere man met een kindje. Ilias vraagt wie ze zijn en waarom ze daar zitten. "We zijn ook moeten vluchten voor de oorlog," vertelt de man. "Mogen we met jullie mee?" "Hoe heten jullie?" vraagt Wilma. "Wij zijn Max en Fiebie." Ze volgen de pijlen en komen een beetje verder bij een ander riooldeksel. Het deksel is heel hoog. Ze kunnen er niet bij. Hoe moeten ze hier nu uit geraken? Gelukkig heeft Tom een goed plan. Hij maakt een trapje met zijn handen en hij geeft iedereen een zetje zodat ze eruit kunnen klauteren. Eerst mogen Max en Fiebie. Meester Miel is de laatste en hij moet hard springen.

Ze komen boven en staan direct in een lift. Is dit de lift van hun school? Ze denken van niet. Piepend gaan de deuren dicht. Werkt de lift nog? Kunnen ze hier ooit nog uit? Er zijn geen knopjes. Er hangt alleen een blad papier. Daarop staat: 'kies je voor 1400 of kies je voor 200? Raak het getal aan en zie wat er gebeurt.'

Meester Miel zegt direct: "Laten we voor het jaar 200 kiezen. Daar wil ik wel eens naartoe". Wilma begint te wenen. Ze wil gewoon naar huis! Ze mist haar mama, haar papa en haar schildpad. De jongens willen graag het getal 1400 kiezen. Ilias had geleerd over de Middeleeuwen en wil graag een stoere ridder zijn. Tom kiest, zonder te overleggen met de anderen, het getal 1400. De lift begint te bewegen en ze worden allemaal door elkaar geschud. De lichten gaan aan en uit. Ook is er opnieuw rook.

De lift staat stil en de rook is verdwenen. De drie kinderen kunnen elkaar weer zien. Ze horen een gehinnik. Voor ze het goed en wel beseffen, opent een ridder de deur van de lift, pakt Wilma vast, sleept haar op zijn paard en rijdt weg.

Meester Miel, Tom en Ilias kunnen het nauwelijks geloven. Ze vragen zich af wat er gebeurd is en waar Wilma naartoe is. Plots horen ze een stem. Het was dezelfde hese stem als in het begin van hun avontuur. De stem zei: "Jongens, jullie prinses Wilma is ontvoerd door ridder Jan-Willem. Jullie krijgen 24-uur de tijd om ze te redden en terug naar hier te brengen. Lukt dit jullie niet, dan verdwijnt de lift en dan zitten jullie hier voor eeuwig vast in de Middeleeuwen."

Ondertussen stopt het paard van Jan-Willem voor een gigantische poort van het kasteel. Wilma weent nu nog harder, ze is doodsbang! Ze mist nu ook nog haar vrienden. Ze voelt zich helemaal alleen. Ridder Jan-Willem

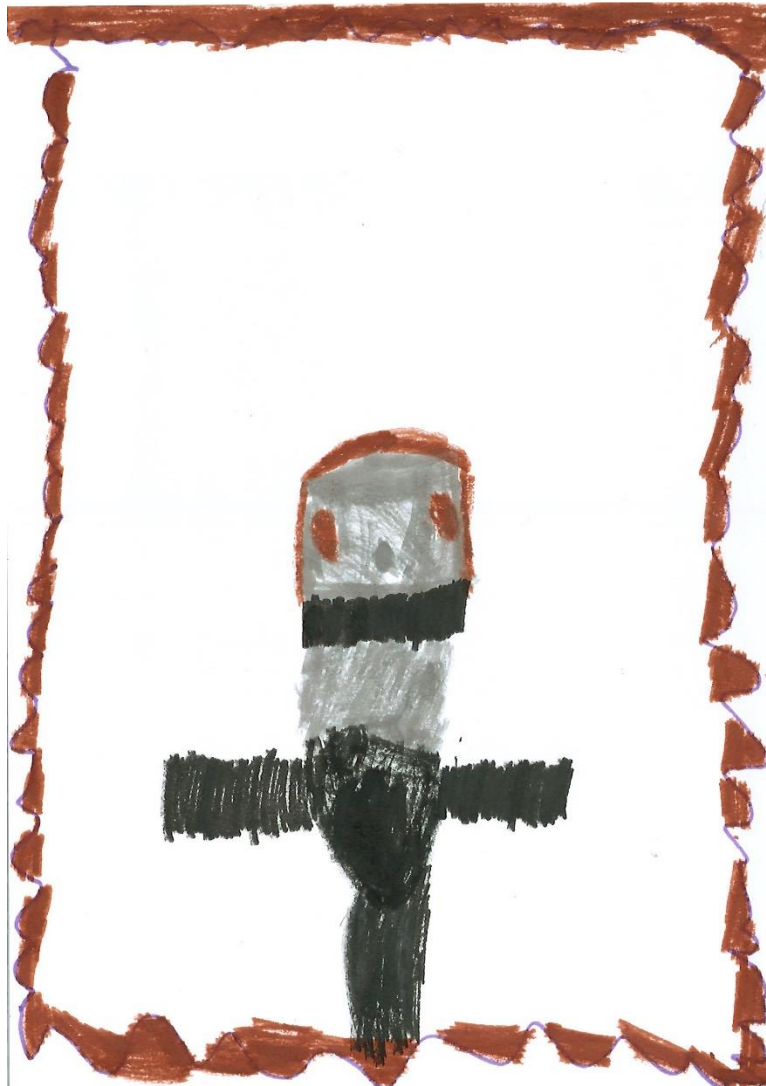
neemt Wilma mee door de poort van het kasteel. Ze wordt opgesloten in de kerker met een glaasje water en een bord met oud brood op.

Terug in de lift beslist meester Miel om de voetsporen van het paard te volgen. Al snel merken ze dat dit geen goed idee is. Er staan namelijk meer dan een miljoen afdrucken op de grond. Ze zitten met hun handen in het haar en beslissen eerst om eens goed na te denken. Ze gaan zitten tegen een boom en kijken in het rond. Nu pas zien ze dat ze in een heel groot bos terechtgekomen zijn. In de verte horen ze het lawaai van zwaarden die tegen elkaar slaan. Ze beslissen om het lawaai op te zoeken. Na 10 minuten wandelen zien ze drie ridders op hun paarden vechten. Ze kijken elkaar aan en weten dat ze hetzelfde plan in hun hoofd hebben. "Laten we gewoon wachten tot de ridders moe zijn van het vechten en in slaap vallen!"

De drie ridders vechten om de hand van Wilma. "Ik wil met haar trouwen!" roept de eerste. "Nee, ze is van mij!" roept de tweede. "Laten we erom vechten" roept de derde! Ze vechten vier uur lang en worden

stilaan moe. Ze stappen van hun paard en gaan onder de bomen liggen. Ze geeuwen luid en vallen in een diepe slaap.

Meester Miel, Ilias en Tom sluipen naar de drie slapende ridders. Ze trekken hun harnas en hun kledij uit. Nu hebben de drie stoere ridders alleen nog hun roze slip met hartjes aan. Meester Miel, Ilias en Tom binden de handen en voeten van de ridders aan elkaar vast. Ze kunnen nu geen kant meer op.

Meester Miel, Ilias en Tom doen het harnas van de ridders aan, nemen de zwaarden mee en stappen stoer op de paarden die vastgebonden aan een boom staan te wachten. De drie vrienden galopperen in een razende vaart naar het kasteel om Prinses Wilma te redden. Omdat ze verkleed zijn in ridders, geraken ze gemakkelijk het kasteel binnen. Op hun bevel gaat de brug langzaam naar beneden en zo kunnen ze over de gracht rijden. Ze rijden door de poort het kasteel binnen.

Links van de poort vinden ze een mooi houten kastje met een gele, een zwarte en een rode sleutel. Meester Miel neemt de gele sleutel, Tom de rode en Ilias de zwarte. Ze gaan elk afzonderlijk op zoek naar Prinses Wilma. Er hangt een bel op het plein in het kasteel. Ze spreken af dat wie Wilma vindt, heel hard aan de bel trekt. Dan weten de anderen dat ze naar het binnenplein moeten komen.

Ze zoeken in het kasteel en proberen wanhopig alle deuren. Ilias vindt de cel waar Wilma is opgesloten. Hij probeert zijn sleutel en tot zijn grote vreugde gaat deur open. Ilias en Wilma lopen naar het binnenplein en luiden de klok. Als ze weer allemaal samen zijn, merkt Tom op dat er op de drie sleutels cijfers geschreven staan. Meester Miel kijkt er goed naar en denkt heel diep na. Ze zien een 4, een 8 en een 2.... Wat zou dat betekenen? Misschien vormen de cijfers wel een geheime code? Zouden ze daarmee terug naar huis kunnen?

Ilias, Tom, Wilma en Miel leggen de sleutels naast elkaar. Ze proberen eerst van klein naar groot en vormen het getal 248. Ze wachten even af, maar er gebeurt niets. Plots horen ze een duistere stem: "Kijk en luister goed, dan weet je hoe het moet. Volg mijn geluid, dan kom je er sowieso uit!" Ilias, Tom, Wilma en Miel volgen de stem die hen naar boven leidt. Eenmaal boven zien ze een witte en een zwarte ridder staan. Ze krijgen de opdracht om te kiezen wie het duel zal winnen. Als ze het juist hebben, krijgen ze een vierde sleutel. Bij een foute keuze worden ze geteleporteerd naar een geheime kamer.

Wilma en Tom kiezen voor de witte ridder. Ilias en Miel voor de zwarte ridder. Daar gaan de ridders niet mee akkoord. Ze krijgen de opdracht om blad, steen, schaar te spelen. Ilias en Miel winnen het spel. Ze kiezen voor de zwarte ridder.

Het duel begint, maar de witte ridder speelt vals en verslaat de zwarte ridder. Ilias, Tom, Wilma en Miel worden onmiddellijk geteleporteerd via een donker gat naar een vreemde pikdonkere kamer met een fonkelend groen lichtje.

Plots verschijnt er een liftdeur ...

In de lift staan nu drie woorden: dinosaurussen, oertijd en kastelen. "Laat ons maar voor de kastelen kiezen. Die tijd ligt het dichtst bij onze tijd," zegt Tom. Meester Miel raakt voorzichtig de woordjes aan. De lift gaat krakend en schommelend omhoog. Zodra de lift stil hangt, duwen ze de deur open en glippen naar buiten. Maar... Er staat alweer een bewaker op hen te wachten! Hij heeft heel veel vreemde kleren aan: een pofbroek, een rode fluwelen jas en lange witte kousen. Hij draagt ook een lang, krom zwaard.

"Wat doen jullie hier?" vraagt de man. "En wat zien jullie er speciaal uit in jullie rare kleren! Jullie zijn mijn gevangenen. Ik breng jullie naar mijn baas, de kasteelheer van Ter Broele. Meekomen jullie, naar het kasteel!!!"

De ridder duwt het groepje naar voren en ze beginnen te stappen over een houten bruggetje. Dan komen ze bij een groot gebouw. Wilma hapt naar adem! "Kijk daar! Die torens, die ken ik van ergens. Dat zijn de Broeltorens!! Maar... wat vreemd, er hangen nog veel gebouwen aan vast." Maar veel tijd om rond te kijken, krijgen ze niet. Ze worden binnen in de poort geduwd en de grote zware deur valt knarsend achter hen in het slot. "Blijf hier staan," bromt de bewaker. "Ik haal mijn baas."

Het is pikdonker en ze horen geritsel. "Zouden dat ratten zijn?" griezelt Tom.

"Geen paniek," zegt meester Miel. "Mijn gsm zit in mijn broekzak. Ik steek even de zaklamp aan". Het licht van de gsm flikkert op. Daar is een wenteltrap! "Klimmen maar", roept Ilias. "Volg mij!" Snel begint het groepje de trap op te lopen. Opeens stopt Ilias. De anderen botsen tegen hem op. "Ik kan niet meer verder". zegt Ilias. "Hier is weer een liftdeur met tralies achter..."

Tom hoort allerlei geluiden die van heel ver komen rondom zich. Hij hoort ook giechelende kinderen. "Heb ik nu de schoolbel gehoord? Zie ik daar

een robotjuf? Is er een robothond? Ben ik in de oorlog? Waar is meester Miel? ... Staat er nu iemand voor mij? Hoor ik een deur piepen?"

Langzaam open ik mijn ogen. Ik zie de zwarte ridder en de robotjuf. Ik hoor hen fluisteren.

"Goed geslapen, jongen?" zegt robotjuf. "Mooi gedroomd?" zegt zwarte ridder. Meester Emiel en mevrouw Els staan lachend voor mij!! Het was allemaal een droom!